

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-8-09

Druk nr 1699
Warszawa, 11 lutego 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym

Art. 1. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Zarządzanie kryzysowe to działalność organów administracji publicznej będąca elementem kierowania bezpieczeństwem narodowym, która polega na zapobieganiu sytuacjom kryzysowym, reagowaniu w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych działań, usuwania ich skutków oraz odtwarzaniu zasobów i infrastruktury krytycznej.”;

2) w art. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sytuacji kryzysowej – należy przez to rozumieć stan wpływający negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludzi lub środowiska, a także wywołujący ograniczenia, ze względu na nieadekwatność posiadanych sił i środków, w działaniu właściwych organów administracji publicznej;”;

b) w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) całokształt przedsięwzięć organizacyjnych mających na celu przygotowanie administracji publicznej do zarządzania kryzysowego;”;

c) uchyla się pkt 5,

d) dodaje się pkt 7 – 11 w brzmieniu:

„7) cykl planowania – należy przez to rozumieć okresowe realizowanie etapów: analizowania, programowania, opracowywania planu lub programu, jego wdrażanie, testowanie i uruchamianie;

- 8) siatce bezpieczeństwa – należy przez to rozumieć zestawienie potencjalnych zagrożeń ze wskazaniem podmiotu wiodącego przy ich usuwaniu oraz podmiotów współpracujących;
- 9) mapie zagrożenia – należy przez to rozumieć mapę przedstawiającą obszar geograficzny objęty zasięgiem zagrożenia z uwzględnieniem różnych scenariuszy zdarzeń;
- 10) mapie ryzyka – należy przez to rozumieć mapę lub opis przedstawiający potencjalnie negatywne skutki oddziaływania zagrożenia na ludzi, środowisko, mienie i infrastrukturę;
- 11) zdarzeniu o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć sytuację powstałą na skutek czynu określonego w art. 115 § 20 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁾) lub zagrożenie zaistnienia takiego czynu, mogącego doprowadzić do sytuacji kryzysowej.”;

3) art. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„Art. 4. 1. Zadania z zakresu planowania cywilnego obejmują:

- 1) przygotowanie planów zarządzania kryzysowego;
- 2) przygotowanie struktur uruchamianych w sytuacjach kryzysowych;
- 3) przygotowanie i utrzymywanie zasobów niezbędnych do wykonania zadań ujętych w planie zarządzania kryzysowego;
- 4) utrzymywanie baz danych niezbędnych w procesie zarządzania kryzysowego;

---

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378 oraz z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344.

- 5) przygotowanie rozwiązań na wypadek wystąpienia uszkodzeń infrastruktury krytycznej;
- 6) zapewnienie spójności między planami zarządzania kryzysowego a innymi planami sporządzanymi w tym zakresie przez właściwe organy administracji publicznej, których obowiązek wykonania wynika z odrębnych przepisów.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać:

- 1) zapewnienie funkcjonowania administracji publicznej w sytuacji kryzysowej;
- 2) zapewnienie funkcjonowania i możliwości odtworzenia infrastruktury krytycznej;
- 3) zapewnienie ciągłego monitorowania zagrożeń;
- 4) racjonalne gospodarowanie siłami i środkami w sytuacjach kryzysowych;
- 5) pomoc udzielaną ludności w zapewnieniu jej warunków przetrwania w sytuacjach kryzysowych.

Art. 5. 1. Tworzy się Krajowy Plan Zarządzania Kryzysowego oraz wojewódzkie, powiatowe i gminne plany zarządzania kryzysowego, zwane dalej „planami zarządzania kryzysowego”.

2. W skład planów zarządzania kryzysowego, o których mowa w ust. 1, wchodzi następujące elementy:

- 1) plan główny zawierający:
  - a) charakterystykę zagrożeń oraz ocenę ryzyka ich wystąpienia, w tym dotyczących infrastruktury krytycznej, oraz mapy ryzyka i mapy zagrożeń,
  - b) zadania i obowiązki uczestników zarządzania kryzysowego w formie siatki bezpieczeństwa,
  - c) zestawienie sił i środków planowanych do wykorzystania w sytuacjach kryzysowych;
- 2) zespół przedsięwzięć na wypadek sytuacji kryzysowych, a w tym:
  - a) zadania w zakresie monitorowania zagrożeń,

- b) tryb uruchamiania niezbędnych sił i środków, uczestniczących w realizacji planowanych przedsięwzięć na wypadek sytuacji kryzysowej,
  - c) procedury reagowania kryzysowego,
  - d) współdziałanie między siłami, o których mowa w lit. b;
- 3) załączniki funkcjonalne planu głównego określające:
- a) procedury realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego, w tym związane z ochroną infrastruktury krytycznej,
  - b) organizację łączności,
  - c) organizację systemu monitorowania zagrożeń, ostrzegania i alarmowania,
  - d) zasady informowania ludności o zagrożeniach i sposobach postępowania na wypadek zagrożeń,
  - e) organizację ewakuacji z obszarów zagrożonych,
  - f) organizację ratownictwa, opieki medycznej, pomocy społecznej oraz pomocy psychologicznej,
  - g) organizację ochrony przed zagrożeniami charakterystycznymi dla danego obszaru,
  - h) wykaz zawartych umów i porozumień związanych z realizacją zadań zawartych w planie zarządzania kryzysowego,
  - i) zasady oraz tryb oceniania i dokumentowania szkód,
  - j) procedury uruchamiania rezerw państwowych,
  - k) wykaz infrastruktury krytycznej znajdującej się na terenie jednostki administracyjnej objętej planem zarządzania kryzysowego,
  - l) priorytety w zakresie ochrony oraz odtwarzania infrastruktury krytycznej.

3. Plany zarządzania kryzysowego, o których mowa w ust. 1, podlegają systematycznej aktualizacji, a cykl planowania nie może być dłuższy niż dwa lata.

4. Cykl planowania realizują właściwe organy administracji publicznej oraz podmioty przewidywane do realizacji przedsięwzięć określonych w planie zarządzania kryzysowego, w zakresie ich dotyczącym.

5. Plany zarządzania kryzysowego uzgadnia się w zakresie ich dotyczącym z kierownikami jednostek organizacyjnych planowanych do wykorzystania przy realizacji przedsięwzięć określonych w planie.”;

4) po art. 5 dodaje się art. 5a i 5b w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Na potrzeby Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego, ministrowie kierujący działami administracji rządowej, kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie sporządzają Raport o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego, zwany dalej „Raportem”.

2. Koordynację przygotowania Raportu zapewnia dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, a w części dotyczącej zagrożeń o charakterze terrorystycznym, mogących doprowadzić do sytuacji kryzysowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3. Raport jest dokumentem zawierającym następujące elementy:

- 1) wskazanie najważniejszych zagrożeń przez stworzenie mapy ryzyka;
- 2) określenie celów strategicznych;
- 3) określenie priorytetów w reagowaniu na określone zagrożenia;
- 4) wskazanie możliwości oraz sił i środków niezbędnych do osiągnięcia celów strategicznych;
- 5) programowanie zadań w zakresie poprawy bezpieczeństwa przez wskazywanie określonych regionalnych i lokalnych inicjatyw;
- 6) wnioski zawierające hierarchicznie uporządkowaną listę przedsięwzięć niezbędnych do osiągnięcia celów strategicznych.

4. Raport przyjmuje Rada Ministrów w drodze uchwały.

5. Kierunki działania wynikające z wniosków z Raportu stanowią element Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego oraz są uwzględniane w planach zarządzania kryzysowego.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i terminy opracowywania Raportu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa narodowego.

Art. 5b. 1. Rada Ministrów przyjmuje Narodowy Program Ochrony Infrastruktury Krytycznej, zwany dalej „programem”, którego celem jest stworzenie warunków do poprawy bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej, w szczególności w zakresie:

- 1) zapobiegania zakłóceniom funkcjonowania infrastruktury krytycznej;
- 2) przygotowania na sytuacje kryzysowe mogące niekorzystnie wpłynąć na infrastrukturę krytyczną;
- 3) reagowania w sytuacjach zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej;
- 4) odtwarzania infrastruktury krytycznej.

2. Program określa:

- 1) narodowe priorytety, cele, wymagania oraz standardy, służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania infrastruktury krytycznej;
- 2) ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2;
- 3) szczegółowe kryteria pozwalające wyodrębnić obiekty, instalacje, urządzenia i usługi wchodzące w skład systemów infrastruktury krytycznej, biorąc pod uwagę ich znaczenie dla funkcjonowania państwa i zaspokojenia potrzeb obywateli.

3. Program przygotowuje dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa we współpracy z ministrami i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2, oraz właściwych w sprawach bezpieczeństwa narodowego.

4. Program realizują:

1) ministrowie i kierownicy urzędów centralnych odpowiedzialni za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2;

2) ministrowie i kierownicy urzędów centralnych właściwi w sprawach bezpieczeństwa;

3) wojewodowie, marszałkowie województw, starostowie i wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast);

4) właściciele oraz posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji i urządzeń infrastruktury krytycznej.

5. Programem obejmuje się infrastrukturę krytyczną w podziale na systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2.

6. Program podlega aktualizacji nie rzadziej niż raz na dwa lata.

7. Do programu stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

8. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa:

1) na podstawie szczegółowych kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 3, we współpracy z odpowiednimi ministrami odpowiedzialnymi za systemy, sporządza jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy;

2) opracowuje wyciągi z wykazu infrastruktury krytycznej, o którym mowa w pkt 1, znajdującej się w danym systemie oraz przekazuje je ministrom odpowiedzialnym za dany system;

3) opracowuje wyciągi z wykazu infrastruktury krytycznej, o którym mowa w pkt 1, znajdującej się na terenie województw oraz przekazuje je właściwym wojewodom;

4) informuje o ujęciu w wykazie, o którym mowa w pkt 1, obiektów, instalacji lub urządzeń – ich właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych.

9. Właściwi wojewodowie, jeżeli istnieje potrzeba wynikająca z wojewódzkiego planu zarządzania kryzysowego, są upoważnieni do przekazywania niezbędnej informacji o infrastrukturze krytycznej na terenie województwa właściwemu organowi administracji publicznej działającemu na tym terenie, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób realizacji określonych w ustawie obowiązków i współpracy w tym zakresie organów administracji publicznej i służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo narodowe, właścicieli oraz posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej oraz innych organów i służb publicznych, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej.”;

5) w art. 6:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) gromadzenie i przetwarzanie informacji dotyczących zagrożeń infrastruktury krytycznej;”;

– uchyla się pkt 2,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odtwarzanie infrastruktury krytycznej;”;

b) uchyla się ust. 2 – 4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Właściciele oraz posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej mają obowiązek ich ochrony w szczególności przez: przygotowanie i wdrażanie, stosownie do przewidywanych zagrożeń, planów ochrony infrastruktury krytycznej oraz utrzymywanie własnych systemów rezerwowych zapewniających bezpieczeństwo i podtrzymujących funkcjonowanie tej infrastruktury, do czasu jej pełnego odtworzenia.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Właściciele, posiadacze samoistni i zależni, o których mowa w ust. 5, mają obowiązek wyznaczyć, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 5b ust. 8 pkt 4, osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z właściwymi miejscowo organami administracji publicznej w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej.”,

e) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Jeżeli dla obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury krytycznej istnieją, tworzone na podstawie innych przepisów, plany odpowiadające wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej, uznaje się, iż wymóg posiadania takiego planu jest spełniony.

7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób tworzenia, aktualizacji oraz strukturę planów, o których mowa w ust. 5,
- 2) warunki i tryb uznania spełnienia obowiązku posiadania planu odpowiadającego wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej
– uwzględniając potrzebę zapewnienia ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej.”;

6) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes Rady Ministrów, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, określa, w drodze zarządzenia, wykaz przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z członkostwa w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz organy odpowiedzialne za ich uruchamianie.”;

7) w art. 8:

a) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ministrowie kierujący działami administracji rządowej:

- a) administracja publiczna,
- b) budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa,
- c) finanse publiczne,
- d) gospodarka,
- e) gospodarka morską,
- f) gospodarka wodna,
- g) instytucje finansowe,
- h) informatyzacja,
- i) kultura i ochrona dziedzictwa narodowego,
- j) łączność,
- k) oświata i wychowanie,
- l) rolnictwo,
- m) sprawiedliwość,
- n) środowisko,
- o) transport,
- p) zdrowie,

- q) praca,
  - r) zabezpieczenie społeczne,
  - s) Skarb Państwa;”,
  - po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;”,
  - po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej;”,
  - b) uchyla się ust. 8;
- 8) w art. 9:
- a) w ust. 1:
    - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) opiniowanie i przedkładanie Radzie Ministrów Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego;”,
    - uchyla się pkt 6,
    - pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) opiniowanie projektu zarządzenia Prezesa Rady Ministrów, o którym mowa w art. 7 ust. 4;”,
    - uchyla się pkt 8 i 9,
  - b) uchyla się ust. 2;
- 9) w art. 10 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Dyrektor Centrum pełni funkcję sekretarza Zespołu, o którym mowa w art. 8 ust. 1.”;

10) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Centrum zapewnia obsługę Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów i Zespołu w sprawach zarządzania kryzysowego oraz pełni funkcję krajowego centrum zarządzania kryzysowego.”,

b) w ust. 2:

– w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) opracowywanie i aktualizowanie Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego, we współpracy z właściwymi komórkami organizacyjnymi urzędów obsługujących ministrów oraz kierowników urzędów centralnych,”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) uzgadnianie planów zarządzania kryzysowego sporządzanych przez ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych;”,

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) zapewnienie koordynacji polityki informacyjnej organów administracji publicznej w czasie sytuacji kryzysowej;”,

– pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) współdziałanie z podmiotami odpowiedzialnymi za zarządzanie kryzysowe i ochronę infrastruktury krytycznej z komórkami i jednostkami organizacyjnymi Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego i Unii Europejskiej oraz innych organizacji międzynarodowych;

7) organizowanie, prowadzenie i koordynacja szkoleń i ćwiczeń z zakresu zarządzania kryzysowego oraz udział w ćwiczeniach krajowych i międzynarodowych;”,

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) realizacja zadań z zakresu zapobiegania, przeciwdziałania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym;”

– po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) współdziałanie z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie zapobiegania, przeciwdziałania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym;”

– pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) realizacja zadań planistycznych i programowych z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej, w tym opracowywanie i aktualizacja załącznika funkcjonalnego do Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego dotyczącego ochrony infrastruktury krytycznej, a także współpraca, jako krajowy punkt kontaktowy, z instytucjami Unii Europejskiej i Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz ich krajami członkowskimi w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej;”

– uchyla się pkt 12,

– pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) przygotowanie projektu zarządzenia Prezesa Rady Ministrów, o którym mowa w art. 7 ust. 4;”

– dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu:

„14) informowanie, zgodnie z właściwością, podmiotów, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3, o potencjalnych zagrożeniach oraz działaniach podjętych przez właściwe organy;

15) współdziałanie z centrami zarządzania kryzysowego organów administracji publicznej.”

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Centrum zapewnia obsługę ministra właściwego do spraw wewnętrznych w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 2.”;

11) w art. 12:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ministrowie i kierownicy, o których mowa w ust. 1, opracowują plany zarządzania kryzysowego, w których w szczególności uwzględnia się:

1) analizę i ocenę możliwości wystąpienia zagrożeń, w tym dla infrastruktury krytycznej uwzględnionej w wykazie, o którym mowa w art. 5b ust. 8 pkt 1;

2) szczegółowe sposoby i środki reagowania na zagrożenia oraz ograniczania i likwidacji ich skutków;

3) organizację monitoringu zagrożeń i realizację zadań stałego dyżuru w ramach podwyższania gotowości obronnej państwa;

4) organizację realizacji zadań z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2c w brzmieniu:

„2a. Plany, o których mowa w ust. 2, są uzgadniane z dyrektorem Centrum i stanowią załączniki funkcjonalne do Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego.

2b. Ministrowie i kierownicy, o których mowa w ust. 1, na potrzeby realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego tworzą zespoły zarządzania kryzysowego, w skład których wchodzi kierujący właściwymi komórkami organizacyjnymi urzędu obsługującego ministra lub kierownika, o których mowa w ust. 1, a także inne osoby przez nich wskazane.

2c. Do zadań zespołów, o których mowa w ust. 2b, należy:

1) dokonywanie okresowej oceny zagrożeń na potrzeby Raportu;

2) opiniowanie projektów planów zarządzania kryzysowego, o których mowa w ust. 2;

3) opiniowanie wykazu obiektów, instalacji i urządzeń wchodzących w skład infrastruktury krytycznej w ramach swoich właściwości;

4) wypracowywanie wniosków i propozycji dotyczących zapobiegania i przeciwdziałania zagrożeniom.”,

c) uchyla się ust. 3;

12) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Zadania z zakresu przeciwdziałania, zapobiegania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym są realizowane we współpracy z organami administracji rządowej właściwymi w sprawach przeciwdziałania, zapobiegania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym, w szczególności z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

2. Organy administracji publicznej, posiadacze samoistni i zależni obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej są obowiązani niezwłocznie przekazywać Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wszelkie, będące w ich posiadaniu, informacje dotyczące zagrożeń o charakterze terrorystycznym dla tej infrastruktury krytycznej, w tym zagrożeń dla funkcjonowania systemów i sieci energetycznych, wodnokanalizacyjnych, ciepłowniczych oraz teleinformatycznych istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, a także działań, które mogą prowadzić do zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, mienia w znacznych rozmiarach, dziedzictwa narodowego lub środowiska.

3. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w przypadku podjęcia informacji o możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej będącej skutkiem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zagrażającego infrastrukturze krytycznej, życiu lub zdrowiu ludzi, mieniu w znacznych rozmiarach, dziedzictwu narodowemu lub środowisku, może udzielać zaleceń organom i podmiotom zagrożonym tymi działaniami oraz przekazywać im niezbędne informacje służące przeciwdziałaniu zagrożeniom.

4. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 3, informuje dyrektora Centrum.”;

13) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ministrowie i centralne organy administracji rządowej, do których zakresu działania należą sprawy związane z zapewnieniem bezpieczeństwa narodowego, w tym ochrony ludności lub gospodarczych podstaw bezpieczeństwa państwa, tworzą centra zarządzania kryzysowego.”;

14) w art. 14:

a) w ust. 2:

– pkt 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1) kierowanie monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie województwa;

2) realizacja zadań z zakresu planowania cywilnego, w tym:

a) wydawanie starostom zaleceń do powiatowych planów zarządzania kryzysowego,

b) zatwierdzanie powiatowych planów zarządzania kryzysowego,

c) przygotowywanie i przedkładanie do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych wojewódzkiego planu zarządzania kryzysowego,

d) realizacja wytycznych do wojewódzkich planów zarządzania kryzysowego;

3) zarządzanie, organizowanie i prowadzenie szkoleń, ćwiczeń i treningów z zakresu zarządzania kryzysowego;”;

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) współdziałanie z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie zapobiegania, przeciwdziałania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym;”

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) organizacja realizacji zadań z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej;”

– uchyla się pkt 8,

b) ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii dyrektora Centrum, wydaje wojewodom wytyczne do wojewódzkich planów zarządzania kryzysowego.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zatwierdza wojewódzkie plany zarządzania kryzysowego i ich aktualizacje, po zasięgnięciu opinii dyrektora Centrum.

5. Zadania, o których mowa w ust. 2, wykonuje wojewoda we współpracy z właściwymi organami administracji publicznej.”

c) w ust. 6 pkt 7 – 9 otrzymują brzmienie:

„7) opracowywanie i aktualizacja wojewódzkiego planu zarządzania kryzysowego;

8) przygotowywanie, w oparciu o analizę zagrożeń w poszczególnych powiatach, zaleceń wojewody do powiatowych planów zarządzania kryzysowego;

9) opiniowanie oraz przedkładanie do zatwierdzenia wojewodzie powiatowych planów zarządzania kryzysowego;”

d) w ust. 8:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przygotowywanie propozycji działań i przedstawianie wojewodzie wniosków dotyczących wykonania, zmiany lub zaniechania działań ujętych w wojewódzkim planie zarządzania kryzysowego;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) opiniowanie wojewódzkiego planu zarządzania kryzysowego;”

– uchyla się pkt 5;

15) w art. 17 w ust. 2:

a) pkt 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1) kierowanie monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie powiatu;

2) realizacja zadań z zakresu planowania cywilnego, w tym:

a) opracowywanie i przedkładanie wojewodzie do zatwierdzenia powiatowego planu zarządzania kryzysowego,

b) realizacja zaleceń do powiatowych planów zarządzania kryzysowego,

c) wydawanie organom gminy zaleceń do gminnego planu zarządzania kryzysowego,

d) zatwierdzanie gminnego planu zarządzania kryzysowego;

3) zarządzanie, organizowanie i prowadzenie szkoleń, ćwiczeń i treningów z zakresu zarządzania kryzysowego;”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zapobieganie, przeciwdziałanie i usuwanie skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym;”

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) współdziałanie z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie przeciwdziałania, zapobiegania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym;”

d) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organizacja i realizacja zadań z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej.”;

16) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Tworzy się powiatowe centra zarządzania kryzysowego.

2. Powiatowe centra zarządzania kryzysowego zapewniają przepływ informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego oraz wykonują odpowiednio zadania, o których mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1 – 7.

3. Organizację, siedzibę oraz tryb pracy powiatowego centrum zarządzania kryzysowego, w tym sposób całodobowego alarmowania członków zespołu zarządzania kryzysowego oraz sposób zapewnienia całodobowego obiegu informacji w sytuacjach kryzysowych, określa starosta.

4. W miejscowościach będących jednocześnie siedzibami powiatów i miast na prawach powiatu, na podstawie porozumienia zawartego między tymi jednostkami samorządu terytorialnego, może być tworzone wspólne centrum zarządzania kryzysowego obejmujące zasięgiem działania obszar obu jednostek samorządu terytorialnego.”;

17) w art. 19 w ust. 2:

a) pkt 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1) kierowanie monitorowaniem, planowaniem, reagowaniem i usuwaniem skutków zagrożeń na terenie gminy;

2) realizacja zadań z zakresu planowania cywilnego, w tym:

a) realizacja zaleceń do gminnego planu zarządzania kryzysowego,

b) opracowywanie i przedkładanie staroście do zatwierdzenia gminnego planu zarządzania kryzysowego;

3) zarządzanie, organizowanie i prowadzenie szkoleń, ćwiczeń i treningów z zakresu zarządzania kryzysowego;”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zapobieganie, przeciwdziałanie i usuwanie skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym;”

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) współdziałanie z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie przeciwdziałania, zapobiegania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym;”

d) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organizacja i realizacja zadań z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej.”;

18) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) całodobowe alarmowania członków gminnego zespołu zarządzania kryzysowego, a w sytuacjach kryzysowych zapewnienie całodobowego dyżuru w celu zapewnienia przepływu informacji oraz dokumentowania prowadzonych czynności;”

19) art. 22 i 23 otrzymują brzmienie:

„Art. 22. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie, starostowie i wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast mogą powoływać ekspertów do udziału w pracach właściwych zespołów zarządzania kryzysowego.

Art. 23. 1. W zależności od skali zagrożenia atakiem o charakterze terrorystycznym lub sabotażowym, Prezes Rady Ministrów, ministrowie i kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie, w drodze zarządzenia, mogą wprowadzić odpowiedni stopień alarmowy.

2. Rodzaje stopni alarmowych, warunki ich wprowadzenia oraz zadania wykonywane w poszczególnych stopniach alarmowych określa się w wykazie, o którym mowa w art. 7 ust. 4.

3. Wyższy stopień alarmowy może być wprowadzony z pominięciem niższych stopni.

4. Organy wymienione w ust. 1, w drodze zarządzenia, odwołują lub zmieniają stopień alarmowy.”;

20) uchyla się art. 24;

21) w art. 25:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego mogą uczestniczyć oddziały Sił Zbrojnych, stosownie do ich przygotowania specjalistycznego, zgodnie z wojewódzkim planem zarządzania kryzysowego.”,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 16;

22) w art. 26 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W budżecie jednostki samorządu terytorialnego tworzy się rezerwę celową na realizację zadań własnych z zakresu zarządzania kryzysowego w wysokości nie mniejszej niż 0,5 % wydatków budżetu jednostki samorządu terytorialnego, pomniejszonych o wydatki inwestycyjne, wydatki na wynagrodzenia i pochodne oraz wydatki na obsługę długu.”.

Art. 2. 1. Krajowy Plan Zarządzania Kryzysowego zostanie sporządzony w okresie jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Plan, do czasu jego aktualizacji, może nie zawierać załączników funkcjonalnych dotyczących infrastruktury krytycznej.

2. Plany zarządzania kryzysowego, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostaną sporządzone w terminie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Plany reagowania kryzysowego, przygotowane na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy do czasu ich aktualizacji, o której mowa w art. 5 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Kryteria, o których mowa w art. 5b ust. 2 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostaną sporządzone w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Wykaz, o którym mowa w art. 5b ust. 8 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostanie sporządzony w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

6. Przepis art. 26 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie po raz pierwszy do opracowania budżetów jednostek samorządu terytorialnego na 2010 r.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem nowelizacji ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590) jest:

- 1) wyeliminowanie licznych wątpliwości powstałych w zakresie interpretacji podczas stosowania przepisów prawa,
- 2) stworzenie efektywnego i czytelnego systemu zarządzania kryzysowego, funkcjonującego także w warunkach, gdy normalne zasoby i procedury działania służb, inspekcji i straży okazały się być niewystarczające,
- 3) ujednoczenie dokumentacji tego systemu oraz usunięcie dokumentów dublujących się,
- 4) usprawnienie procesu planowania przez wprowadzenie cyklu planowania, wskazanie podmiotów uprawnionych do udziału w tym procesie oraz właściwych do uzgadniania planów zarządzania kryzysowego.

Zmianie ulega definicja zarządzania kryzysowego (art. 2). Istotą zmiany jest rozszerzenie katalogu podejmowanych działań o usuwanie skutków sytuacji kryzysowych oraz ograniczenie procesu odtwarzania do zasobów i infrastruktury krytycznej. Powyższe ograniczenie jest uwarunkowane koniecznością koncentrowania się organów administracji publicznej tylko na tych zasobach i infrastrukturze, które umożliwią społeczeństwu przetrwanie w warunkach zaistniałych po sytuacji kryzysowej, a jednocześnie stworzą warunki do przeciwstawienia się nawrotom tej sytuacji albo powstałej w związku z zaistnieniem nowych zagrożeń.

Zmianie ulega definicja sytuacji kryzysowej. Nowa, przedstawiona w projekcie, lepiej oddaje jej istotę i stanowi realizację postulatów zarówno strony rządowej, jak i samorządowej, w szczególności w zakresie wprowadzenia ułatwień pozwalających zakwalifikowanie zaistniałego zdarzenia do sytuacji kryzysowej. Dotychczasowa definicja uzależniała bowiem zaistnienie tej sytuacji od zagrożenia, które wywoła – łącznie – wystąpienie trzech czynników skutkowych:

- 1) zerwania lub znacznego naruszenia więzów społecznych,
- 2) poważnego zakłócenia funkcjonowania instytucji publicznych,

- 3) użycia niezbędnych środków do zapewnienia lub przywrócenia bezpieczeństwa w takim wymiarze, który nie uzasadnia konieczności wprowadzenia jednego ze stanów nadzwyczajnych, o których mowa w art. 228 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Nowa definicja uzależnia zaistnienie sytuacji kryzysowej wyłącznie od wystąpienia zagrożenia, które wpływa negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludzi lub środowiska w stopniu wywołującym ograniczenia w działaniu właściwych organów administracji publicznej (gdy zasoby i procedury działania tych podmiotów okazują się być niewystarczające).

Uproszczono definicję planowania cywilnego oraz wprowadzono nowe definicje niezbędnych w procesie zarządzania kryzysowego pojęć, tj. cyklu planowania, siatki bezpieczeństwa, mapy zagrożenia, mapy ryzyka oraz zdarzenia o charakterze terrorystycznym. Jednocześnie zrezygnowano z definiowania Narodowego Systemu Pogotowia Kryzysowego (NSPK), z uwagi na rozszerzenie definicji zarządzania kryzysowego (art. 2), która w nowym brzmieniu obejmuje również procedury i przedsięwzięcia określone – do tej pory – jako NSPK. Wyodrębnienie zadań związanych z NSPK stało się tym samym zbędne. Powyższe jest zbieżne z oczekiwaniem resortu obrony narodowej. Służy temu również zmiana art. 7 ust. 4, art. 9 ust. 1, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 2.

Stosownie do brzmienia nowej definicji planowania cywilnego dokonano również dostosowania katalogu zadań z zakresu planowania cywilnego (art. 4). Dotychczasowy przepis faktycznie reguluje czynności planistyczne, których zwieńczeniem jest plan reagowania kryzysowego, zatem dotyczący wyłącznie tylko jednej fazy zarządzania kryzysowego. Istota zmiany dotyczy wprowadzenia:

- 1) zadania przygotowania planów zarządzania kryzysowego, obejmującego wszystkie fazy tego procesu,
- 2) nowych zadań, których realizacja umożliwi przygotowanie (w tym szkolenie) i utrzymywanie rzeczywistych sił i środków, przewidzianych tym planem, do użycia w określonych sytuacjach kryzysowych.

Służyć temu będzie także realizacja zadania zapewnienia spójności między planami zarządzania kryzysowego a innymi planami, sporządzanymi w tym zakresie przez właściwe organy administracji publicznej, a których obowiązek wykonania wynika z innych przepisów.

Powyższe doprowadzi do urealnienia planowanych działań oraz wyeliminuje przedsięwzięcia dublujące się, w szczególności absorbujące siły i środki.

Konsekwencją przyjętej definicji zarządzania kryzysowego, planowania cywilnego oraz określenia katalogu zadań tego planowania jest ujednolicenie nazewnictwa w stosunku do obecnie istniejących „planów reagowania kryzysowego”. Przedstawiona nowelizacja wprowadza:

- 1) nazwę własną Krajowy Plan Zarządzania Kryzysowego,
- 2) nazwę „plan zarządzania kryzysowego” – w odniesieniu: do planów opracowanych przez naczelne i centralne organy administracji państwowej oraz do planów wojewódzkich, powiatowych i gminnych.

Zmianie nazewnictwa towarzyszy zmiana elementów składowych planu zarządzania kryzysowego. Plan główny (art. 5 ust. 2 pkt 1) ulega znacznemu uproszczeniu przez rezygnację z dotychczasowych przepisów nakazujących opracowanie m.in.:

- 1) charakterystyki sił i środków oraz możliwości ich wykorzystania,
- 2) analizę funkcjonowania administracji publicznej, jej skuteczności i możliwości wykorzystania w sytuacjach kryzysowych,
- 3) wskazanie trybu aktualizacji planu oraz poszczególnych załączników funkcjonalnych.

Dokumentacja zespołu przedsięwzięć na wypadek sytuacji kryzysowych (art. 5 ust. 2 pkt 2) została ograniczona do niezbędnej liczby dokumentów umożliwiających sprawne kierowanie siłami i środkami, które zaplanowano do użycia w przypadku zaistnienia sytuacji kryzysowej. Zwiększa się natomiast liczba załączników funkcjonalnych do planu głównego (art. 5 ust. 2 pkt 3), dotyczących w szczególności infrastruktury krytycznej (2 załączniki). Jest to następstwo odstąpienia od tworzenia odrębnych planów ochrony infrastruktury krytycznej, zmiany definicji zarządzania kryzysowego oraz zadań z zakresu planowania cywilnego.

Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 5 ust. 3 – 5 opracowanie planów zarządzania kryzysowego i ich aktualizacja odbywa się w cyklu planowania, nie dłuższym niż 2 lata, który obejmuje także ich wdrażanie, testowanie i uruchamianie. Tym samym stwarza się warunki do przygotowania zoptymalizowanych wariantów działania, a ponadto podwyższa próg, do którego właściwe służby i organy administracji publicznej zdolne są do samodzielnego przeciwstawienia się sytuacji kryzysowej. Wprowadza się również obowiązek

uczestniczenia w cyklu planowania określonych podmiotów oraz uzgadniania planów zarządzania kryzysowego z podmiotami uczestniczącymi w ich realizacji.

W celu przygotowania odpowiadającego aktualnym potrzebom państwa Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego oraz planów zarządzania kryzysowego na wszystkich szczeblach administracji publicznej niezbędne jest przygotowanie uprzednio Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego. Proponowany nowy art. 5a określa strukturę Raportu, tryb jego przygotowania i zatwierdzania, z podkreśleniem roli dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa (RCB) jako koordynatora całości prac, a w zakresie dotyczącym zagrożeń o charakterze terrorystycznym – Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Doniosłą rolę odgrywa we współczesnym świecie potrzeba zachowania infrastruktury niezbędnej do zapewnienia funkcjonowania społeczeństwa, w szczególności po zaistnieniu sytuacji kryzysowej. Nowelizacja ustawy, idąc za doświadczeniami Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych, Estonii czy Hiszpanii, nadaje szczególną rangę problematyce ochrony infrastruktury krytycznej. Utworzenie specjalnego Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej (art. 5b) pozwoli wyodrębnić obiekty, urządzenia, instalacje i usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, instytucji i przedsiębiorców. Program określi:

- 1) narodowe priorytety, cele, wymagania oraz standardy, służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania infrastruktury krytycznej,
- 2) ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych odpowiedzialnych za infrastrukturę krytyczną wyodrębnioną wg kryteriów ogólnych (systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2),
- 3) szczegółowe kryteria pozwalające wyodrębnić obiekty, instalacje, urządzenia i usługi wchodzące w skład systemów infrastruktury krytycznej, biorąc pod uwagę ich znaczenie dla funkcjonowania państwa i zaspokojenia potrzeb obywateli.

Powyższe pozwoli poddać procesowi koordynacji rozproszone działania podejmowane przez administrację publiczną w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej oraz zaangażuje podmioty, które nią zarządzają, przez intensyfikację współpracy sektora prywatnego i publicznego. Ochrona infrastruktury krytycznej leży w interesie zarówno przedsiębiorców, jak i odpowiedzialnej za funkcjonowanie państwa administracji.

Przez modyfikację art. 6 zrezygnowano z tworzenia odrębnych planów ochrony infrastruktury krytycznej. Jednocześnie elementy tych planów zostały wprowadzone jako części składowe planów zarządzania kryzysowego. Doprecyzowano zasady współpracy organów administracji publicznej z właścicielami oraz posiadaczami samoistnymi i zależnymi infrastruktury krytycznej. Zezwolono także na możliwość uznania dotychczas opracowanych na podstawie innych ustaw planów, odpowiadających wymogom określonym dla planów ochrony infrastruktury krytycznej.

Dotychczasowy ust. 5 uległ podziałowi (na ust. 5 i 5a). W ten sposób jednoznacznie podkreślono dwa (szczególne i niezależne od siebie) obowiązki ciężące na właścicielach oraz posiadaczach samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, tj. obowiązek ochrony tej infrastruktury oraz wyznaczania osoby odpowiedzialnej za utrzymywanie kontaktów z administracją publiczną. Taka konstrukcja przepisów podkreśla wagę proponowanych uregulowań.

Zgodnie z postulatem Ministerstwa Środowiska do organów administracji publicznej biorących udział w posiedzeniach Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego na prawach członka, wymienionych w art. 8 ust. 3, dodano Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Główny Inspektor Ochrony Środowiska jest centralnym organem administracji rządowej, powołanym do kontroli przestrzegania przepisów o ochronie środowiska oraz badania i oceny stanu środowiska. Wykonuje zadania z zakresu m.in. organizowania i koordynowania państwowego monitoringu środowiska, obserwacji i oceny jego stanu oraz zachodzących w nim zmian, inicjowania działań tworzących warunki zapobiegania poważnym awariom oraz usuwania ich skutków i przywracania środowiska do stanu właściwego. Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach gospodarowania wodami, a w szczególności w sprawach zarządzania wodami oraz korzystania z wód. Odpowiada m.in. za opracowanie projektu planu ochrony przeciwpowodziowej oraz przeciwdziałania skutkom suszy na obszarze kraju, z uwzględnieniem podziału na obszary dorzeczy. Powyższe uzasadnia konieczność rozszerzenia listy organów, o których mowa w art. 8 ust. 3. Ponadto dokonano zmiany w pkt 1 lit. r polegającej na dostosowaniu nazewnictwa działów administracji rządowej do klasyfikacji działów administracji wynikających z ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.).

Uchylenie ust. 8 jest zabiegiem systematyzującym akt prawny. Przepis ten faktycznie zostaje przeniesiony do art. 10 ust. 2a.

Zmiana art. 9 ust. 1 pkt 5 – 8 jest konsekwencją wprowadzenia nazwy własnej Krajowy Plan Zarządzania Kryzysowego oraz rezygnacji z tworzenia krajowego i wojewódzkich planów ochrony infrastruktury krytycznej (elementy tych planów zostały włączone do planów zarządzania kryzysowego), a także ze zmiany podejścia do NSPK, który jest z mocy definicji nieodłączną częścią zarządzania kryzysowego. Zrezygnowano także z zapisu pkt 9 odnoszącego się do zadania Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego, a dotyczącego organizowania współdziałania ze związkami ochotniczych straży pożarnych w sytuacjach kryzysowych. Nie uznano konieczności szczególnego traktowania związków ochotniczych straży pożarnych i wyłączenia ich z grupy podmiotów prowadzących akcje ratownicze, poszukiwawcze i humanitarne, z którymi współdziałanie jest organizowane na szczeblach administracji terenowej. Pośilkowo należy dodać, że działania ratownicze nie są podejmowane przez związki ochotniczych straży pożarnych, lecz przez odrębne stowarzyszenia ochotniczej straży pożarnej. Uchylenie ust. 2 następuje w związku z omówioną wyżej zmianą podejścia do NSPK, którego wykaz zadań i procedury stanowiły część składową Planu Reagowania Obronnego RP. Ponadto należy wskazać, iż w dotychczasowym brzmieniu tego przepisu materia ustawowa odnosiła się do dokumentu wykonawczego do Polityczno-Strategicznej Dyrektywy Obronnej Rzeczypospolitej Polskiej, która to sama jest dokumentem wykonawczym do strategii bezpieczeństwa narodowego, o której mowa w art. 4a ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.).

Modyfikacja art. 11 ust. 1 została podyktowana koniecznością jednoznacznego wskazania krajowego centrum zarządzania kryzysowego. Powyższe wynika z faktu, iż na każdym szczeblu administracji publicznej (z wyjątkiem krajowego) niezależnie od właściwego zespołu zarządzania kryzysowego funkcjonuje centrum zarządzania kryzysowego, które w szczególności pełni całodobowy dyżur w celu zapewnienia przepływu informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego. Zmiana ma charakter porządkowy i wychodzi naprzeciw postulatom zgłaszanym w szczególności przez komórki organizacyjne właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego resortów oraz urzędów wojewódzkich.

Zmiany wprowadzane w ust. 2 – przez nadanie nowego brzmienia, dopisanie nowych lub uchylenie niektórych zadań – mają charakter porządkowy i wzmacniają rolę RCB jako

wykonawcy Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego oraz koordynatora (w sprawach zarządzania kryzysowego) w sferze polityki informacyjnej, współpracy międzynarodowej, szkoleń i ćwiczeń.

Wprowadzenie ust. 2a jest logiczną konsekwencją wynikającą z niezmienionego przepisu art. 7 ust. 2 ustawy. Proponowany przepis umożliwia RCB zapewnienie obsługi ministra właściwego do spraw wewnętrznych podczas sprawowania przez ten organ zarządzania kryzysowego w sprawach niecierpiących zwłoki.

W obowiązującym brzmieniu art. 12 ustawy planowanie cywilne (na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowej w ministerstwach i urzędach centralnych), w tym opracowanie planów reagowania kryzysowego, należy do zespołów zarządzania kryzysowego tych organów. Regulacje prawne oraz ukształtowana praktyka odnosząca się do dotychczasowych zespołów reagowania kryzysowego innych organów administracji publicznej wskazuje, iż są to ciała kolegialne realizujące funkcje opiniodawczo-doradcze oraz pomocnicze w stosunku do kierownictwa danej jednostki. Utrzymywanie zatem odstępstwa w stosunku do ministrów i kierowników urzędów centralnych należy uznać za niecelowe. Nowe brzmienie art. 12 ust. 2 oraz dodanie ust. 2a – 2c składa odpowiedzialność za opracowanie i uzgodnienie planów zarządzania kryzysowego w ręce ministrów i kierowników urzędów centralnych, określa części składowe tych planów oraz precyzuje skład zespołów zarządzania kryzysowego powoływanych w urzędach tych organów. Uregulowanie wyposaża ministra i kierownika urzędu centralnego w jednolite i niezbędne instrumentarium w zakresie zarządzania kryzysowego. Tym samym porządkuje się całościowo system zarządzania kryzysowego. Uchylenie ust. 3 jest konsekwencją wprowadzenia nowego ust. 2a.

Dodany art. 12a reguluje współpracę w zakresie przeciwdziałania, zapobiegania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym między organami administracji publicznej oraz posiadaczami samoistnymi i zależnymi obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej. Podkreśla on rolę organów administracji rządowej właściwych w sprawach rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania zagrożeń, w tym szczególną rolę Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, który otrzymuje ustawowe upoważnienie do udzielania zaleceń, w celu ochrony infrastruktury krytycznej, organom i podmiotom zagrożonym działaniami o charakterze terrorystycznym. Jednocześnie przepis umożliwia przekazywanie do tych podmiotów niezbędnych informacji służących przeciwdziałaniu tym zagrożeniom, także uzyskanych w toku działalności operacyjnej. Do jednych z podstawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o Agencji

Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu) należy rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw terroryzmu. W strukturach ABW działają wyspecjalizowane i przygotowane do realizacji tego zadania jednostki organizacyjne, tj. Departament Przeciwdziałania Terroryzmowi oraz Centrum Antyterrorystyczne ABW, co czyni Szefa ABW wiodącym organem administracji rządowej w zakresie rozpoznawania i zwalczania terroryzmu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Gromadzenie wiedzy z zakresu zagrożeń terrorystycznych w ramach ABW oraz jej dystrybucja przez Agencję poza jej struktury będzie znaczącym krokiem umożliwiającym skuteczne zapobieganie i zwalczanie zagrożeń terrorystycznych.

Nowelizacja art. 13 ust. 1 nie rodzi nowego obowiązku, lecz stwarza warunki ministrom i centralnym organom administracji rządowej do spełnienia obowiązku utworzenia centrum zarządzania kryzysowego, nie jak dotychczas – tylko w urzędzie obsługującym organ – ale w miejscu najbardziej do tego dogodnym i przystosowanym.

Zmiany dokonane w art. 14 ust. 2 pkt 1 – 3, ust. 3 – 5, ust. 6 pkt 7 – 9 i ust. 8 pkt 2 i 4 służą ujednoczeniu używanej terminologii w stosunku do wojewódzkich planów reagowania kryzysowego (zmiana nazwy na „plany zarządzania kryzysowego”).

Dodany w ust. 2 nowy punkt 6a zobowiązuje wojewodę do współdziałania z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego jako centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania zagrożeń godzących w bezpieczeństwo wewnętrzne państwa oraz rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw terroryzmu.

Nowe brzmienie ust. 3 – 4 nakłada na ministra właściwego do spraw wewnętrznych obowiązek zasięgnięcia opinii dyrektora RCB w sprawach:

- 1) wydawania wytycznych do wojewódzkich planów zarządzania kryzysowego,
- 2) zatwierdzania planów, o których mowa w pkt 1, lub ich aktualizacji.

Zasadność powyższego należy wywodzić z wiodącej roli dyrektora RCB w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, a także umocowania RCB jako krajowego centrum zarządzania kryzysowego.

W ust. 5 wprowadza się dodatkowo nakaz współpracy wojewody, w zakresie realizacji zadań w sprawach zarządzania kryzysowego, z właściwymi organami administracji publicznej.

Umożliwi to w szczególności nawiązanie współpracy z terenowymi organami administracji niezespólonej.

Zmiany dokonane w art. 17 ust. 2 oraz art. 19 ust. 2 mają charakter porządkowy i dotyczą ujednoczenia zadań oraz stosowanej terminologii na wszystkich szczeblach administracji publicznej. Doprecyzowano zadania dotyczące szkoleń i ćwiczeń oraz ochrony infrastruktury krytycznej.

Modyfikacja art. 18 jest spełnieniem postulatów przedstawicieli samorządu powiatowego, wynikłych ze stosowania przepisu obecnego ust. 1 stanowiącego, iż obsługę centrum zarządzania kryzysowego zapewnia komórka organizacyjna starostwa powiatowego, właściwa w sprawach zarządzania kryzysowego. W większości przypadków komórki te są małymi strukturami organizacyjnymi, w których zatrudnia się niewielu pracowników. Tym samym nie jest możliwe pełnienie dyżuru całodobowego w celu zapewnienia przepływu informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego tylko przez osoby zatrudnione. Realizacja tego zadania może z jednej strony wykraczać przeciwko prawom pracownika, określonym w Kodeksie pracy, oraz skutkować narastającą liczbą nadgodzin, a z drugiej naruszać przepis ustawy o zarządzaniu kryzysowym (przez zlecenie wykonania tego zadania innym podmiotom). Jednocześnie w wielu przypadkach samorząd powiatowy dofinansowywał działalność służb, inspekcji i straży, a także współuczestniczył w tworzeniu ich stanowisk kierowania lub zintegrowanych stanowisk kierowania, które w planach reagowania kryzysowego były także przewidywane do funkcjonowania zespołów zarządzania kryzysowego. Proponowana nowelizacja ustawy likwiduje tę kolizję oraz:

- 1) umożliwi powiatom wybór usytuowania i trybu pracy centrum najbardziej efektywnego dla danej jednostki samorządu terytorialnego,
- 2) dozwoli na tworzenie w miejscowościach, będących jednocześnie siedzibami powiatów i miast na prawach powiatów, wspólnego centrum zarządzania kryzysowego obejmującego zasięgiem działania obszar obu jednostek samorządu terytorialnego.

Znowelizowaniu ulega zadanie wójtów, burmistrzów oraz prezydentów miast określone w art. 20 ust. 1 pkt 1, tj. pełnienie całodobowych dyżurów w celu zapewnienia przepływu informacji na potrzeby zarządzania kryzysowego. Podobnie jak w przypadku starostw powiatowych, tak i na szczeblu samorządu gminnego praktyka ukształtowała inne, skuteczne rozwiązania i to jeszcze przed wejściem w życie nowelizowanej obecnie ustawy (np. alarmowanie członków gminnego zespołu zarządzania kryzysowego przez straże gminne,

jednostki straży pożarnych czy też Policji). Nowela legitymizuje ten stan rzeczy; nakłada także obowiązek pełnienia tych dyżurów, ale wyłącznie w przypadku zaistnienia sytuacji kryzysowej.

Zmiana art. 22 posiada wyłącznie charakter techniczny polegający na usunięciu odesłań wewnętrznych.

Analiza doświadczeń z ćwiczeń państw-członków Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (CMX'08) wskazuje, iż obowiązujący system stopni alarmowych (art. 23) nie spełnia założonych oczekiwań. Wynika to z delegacji ustawowej do określenia zadań do realizacji w poszczególnych stopniach alarmowych w Planie Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej (o treści klauzulowanej), który nie jest (i w istniejących warunkach nie może być) znany wszystkim organom administracji publicznej. Rozwiązaniem zaistniałego problemu jest wprowadzenie zmian w art. 23 oraz uchylene art. 24. Stopnie alarmowe będą stanowić integralną część wykazu przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego określanego, w drodze zarządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów (art. 7 ust. 4). Nie będzie konieczne wyszczególnianie w ustawie zawartych w nim treści. Ponadto, zważywszy na charakter zadań realizowanych w poszczególnych stopniach alarmowych, za zasadne uważa się umożliwienie podejmowania decyzji o ich wprowadzeniu przez organy administracji rządowej na różnych szczeblach kierowania, w zależności od skali zagrożenia atakiem o charakterze terrorystycznym lub sabotażowym.

W art. 25 ust. 2 zmieniono nazwę planu reagowania kryzysowego na zarządzania kryzysowego. W ust. 3 uchylono pkt 16, którego przepis, na skutek niedookreślenia, umożliwiał wykorzystywanie pododdziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z ich faktycznym przeznaczeniem. Stwierdzić przy tym należy, iż zadania, o których mowa w pkt 1 – 15, stanowią katalog wyczerpujący możliwe potrzeby.

Obecny przepis art. 26 ust. 4 ustawy obliguje jednostki samorządu terytorialnego do utworzenia rezerwy celowej na realizację zadań własnych z zakresu zarządzania kryzysowego w wysokości do 1 % bieżących wydatków budżetu jednostki samorządu terytorialnego, pomniejszonych o wydatki inwestycyjne, wydatki na wynagrodzenia i pochodne oraz wydatki na obsługę długu. Zgodnie z art. 165a ust. 5 pkt 1 ustawy o finansach publicznych, wydatki inwestycyjne (inwestycje i zakupy inwestycyjne) stanowią jeden z elementów wydatków majątkowych. Natomiast w myśl art. 184 ust. 1 pkt 2 lit. a tiret 1 i 3 ww. ustawy, w skład wydatków bieżących wchodzi m.in. wynagrodzenia i pochodne od wynagrodzeń oraz wydatki na obsługę długu jednostki samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 26 ust. 4 ustawy

o zarządzaniu kryzysowym, kwota rezerwy celowej jest różnicą wydatków bieżących i wydatków majątkowych (wydatki inwestycyjne). Nie istnieje zatem możliwość utworzenia ww. rezerwy w jednostkach samorządu terytorialnego, w których – na skutek zaplanowania w budżecie relatywnie wysokich wydatków inwestycyjnych w roku budżetowym – kwoty składowe określone w omawianym przepisie dawałyby wynik ujemny. W związku z powyższym jest konieczna zmiana treści przepisu art. 26 ust. 4 ustawy, polegająca na wykreśleniu słowa „bieżących”. Biorąc pod uwagę fakt, iż jednym z najbardziej istotnych wskaźników rozwoju jednostek samorządu terytorialnego jest poziom wydatków przeznaczanych na inwestycje, problem ujemnego wyniku wyliczenia rezerwy dotyczyłby gmin najbardziej dynamicznych. Proponuje się również zmianę procentowej wielkości rezerwy budżetowej. Do tej pory była to kwota wielkości do 1 % co sugerowałoby, że może to być kwota zerowa; zmiana określenia na „nie mniejszej niż 0,5 %” określa dolną wysokość rezerwy, pozostawiając do decyzji jednostek samorządu terytorialnego jej ewentualne zwiększenie.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt będzie miał wpływ na sytuację Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego, Radę Ministrów, wojewodów, starostów, wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) oraz właścicieli i posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji i urządzeń infrastruktury krytycznej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został przesłany w ramach konsultacji społecznych do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz wojewodów. Projekt został zamieszczony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. W trybie ustawy o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Nowelizacja ustawy nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa. W związku z realizacją nowych zadań przez administrację publiczną nie przewiduje się także utworzenia nowych etatów w urzędach administracji rządowej i samorządowej. Realizacja planów zarządzania kryzysowego oraz Narodowego Programu Infrastruktury Krytycznej będzie się odbywać w cyklu dwuletnim z zachowaniem ważności dotychczas opracowanych dokumentów. Podkreślić ponadto należy porządkujący charakter ustawy, która zmierza do zebrania i opracowania już wytworzonych dokumentów, które znajdują się w dyspozycji różnych podmiotów (np. plany, opracowania, analizy resortów).

Projekt będzie miał wpływ na wielkość celowej rezerwy budżetowej jednostek samorządu terytorialnego przeznaczonej na realizację zadań własnych z zakresu zarządzania kryzysowego. Z przeprowadzonych wyliczeń wynika, że projektowany przepis spowoduje wzrost kwoty tworzonej rezerwy celowej w budżetach wszystkich jednostek samorządu terytorialnego, w warunkach 2007 r., do minimum ok. 280 mln zł.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Zmiana nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Proponowana zmiana nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Zakres przedmiotowy proponowanej zmiany nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ**

**KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD 226/09/DP/AM

Warszawa, dnia 2 lutego 2009 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym*, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem (pismo nr RM-10-8-09) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Grzegorz Schetyna
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**
z dnia
w sprawie Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego

Na podstawie art. 5a ust. 6 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. Nr 89, poz. 590) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób, tryb i terminy opracowania Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego, zwanego dalej „Raportem”.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) raport częściowy – część Raportu wykonana przez ministra kierującego działem administracji rządowej, kierownika urzędu centralnego lub wojewodę;
- 2) wykonawcy – ministrów kierujących działami administracji rządowej, kierowników urzędów centralnych oraz wojewodów sporządzających raport częściowy;
- 3) przeglądarka – program komputerowy umożliwiający przeglądanie wytworzonych dokumentów w wersji elektronicznej;
- 4) konwerter – program komputerowy zmieniający postać danej informacji, tak, aby można ją było przetwarzać za pomocą odpowiedniego programu komputerowego lub na innym komputerze.

§ 3. 1. Wykonawcy, każdy w zakresie swojej właściwości, sporządzają raport częściowy w wersji pisemnej i elektronicznej.

2. Raport częściowy w wersji elektronicznej wykonuje się z wykorzystaniem standardowego oprogramowania komputerowego, umożliwiającego przenoszenie, kopiowanie i wymianę danych.

3. Możliwość zastosowania danego typu oprogramowania komputerowego do sporządzenia raportu częściowego lub jego części w wersji elektronicznej wykonawca uzgadnia z dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, zwanemu dalej „dyrektorem RCB”.

4. W przypadku sporządzenia raportu częściowego lub jego części w wersji elektronicznej z wykorzystaniem oprogramowania specjalizowanego, wykonawca zobowiązany jest dostarczyć dyrektorowi RCB, konwerter lub przeglądarkę, albo wskazać adres ich nieodpłatnego pobrania.

§ 4. Raport częściowy jest dokumentem obejmującym następujące elementy:

- 1) wskazanie najważniejszych zagrożeń przez stworzenie mapy ryzyka obejmującej wyszczególnienie rodzajów i charakterystyki zagrożeń, których:
  - a) wpływ na funkcjonowanie i możliwości rozwoju państwa jest istotny,
  - b) skutki wystąpienia mogą:
    - zagrazić życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach, albo środowisku na znacznych obszarach,
    - oddziaływać na inne państwa,

- dotyczyć terytorium Polski lub jej obywateli, a mających miejsce możliwe wystąpienia w innym państwie,
  - c)** potrzeba monitorowania i eliminacji wynika z podpisanych umów i traktatów międzynarodowych;
- 2)** określenie celów strategicznych, w szczególności:
- a)** wskazanie celów jakie należy osiągnąć, aby zminimalizować możliwość wystąpienia zagrożenia lub jego skutków,
  - b)** hierarchizacja celów według kryterium ważności lub wskazanie celów priorytetowych;
- 3)** określenie priorytetów w reagowaniu na określone zagrożenie, w szczególności:
- a)** zasady reagowania w przypadku wystąpienia zagrożenia,
  - b)** hierarchizację działań ze wskazaniem działań priorytetowych;
- 4)** wskazanie możliwości oraz sił i środków niezbędnych do osiągnięcia celów strategicznych, w szczególności:
- a)** wykaz sił i środków przewidzianych do osiągnięcia poszczególnych celów,
  - b)** wykaz działań umożliwiających użycie wskazanych sił i środków,
  - c)** tryb wzmocnienia, uzupełniania, luzowania i wycofywania sił i środków;
- 5)** programowanie zadań w zakresie poprawy bezpieczeństwa przez wskazywanie określonych regionalnych i lokalnych inicjatyw, w szczególności:
- a)** wyszczególnienie programów krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych,
  - b)** wskazanie realizatorów programów::
    - rządowych,
    - samorządowych,
    - pozarządowych,
  - c)** sposoby finansowania programów,
  - d)** okresy trwania programów;
- 6)** wnioski zawierające hierarchicznie uporządkowaną listę przedsięwzięć niezbędnych do osiągnięcia celów strategicznych, w szczególności:
- a)** wykaz zagrożeń, których uniknięcie, minimalizacja zasięgu lub skutków wymaga działań wykraczających poza posiadane kompetencje,
  - b)** inne informacje, które zdaniem wykonawcy mogą być przydatne przy tworzeniu Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego.
- § 5. 1.** Mapę ryzyka, o której mowa w § 4 pkt 1), przedstawia się w jednej z następujących form:

1) mapy topograficznej, a w wersji elektronicznej – mapy wektorowej lub rastrowej, przedstawiającej zasięg geograficzny zagrożeń z przypisanym prawdopodobieństwem wystąpienia i oceną skutków wystąpienia dla ludności, gospodarki lub środowiska;

2) tabeli opisującej parametry zagrożeń oraz ich prognozowane skutki;

3) opisowej, jeżeli charakter zagrożenia uniemożliwia przedstawienie informacji w sposób określony w pkt 1) i 2).

2. Pozostałe dokumenty, wchodzące w skład Raportu, opracowuje się w formie tabelarycznej, a w przypadku gdy nie jest to możliwe, w formie opisowej.

§ 6. Raport częściowy wykonuje się z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

§ 7. 1. Wykonawca sporządza raport częściowy i przedkłada go dyrektorowi RCB.

2. Dyrektor RCB, w terminie jednego miesiąca, może wnieść uzasadnione zastrzeżenia i uwagi do treści oraz formy raportu częściowego lub jego części oraz odesłać go wykonawcy w celu dokonania korekty.

3. Wykonawca zobowiązany jest rozpatrzyć zastrzeżenia i uwagi, o których mowa w ust. 2 oraz skorygować raport częściowy w terminie 30 dni, a następnie przesłać go ponownie dyrektorowi RCB.

4. Wykonawca powiadamia pisemnie dyrektora RCB o przyczynach nieuwzględnienia uwag i zastrzeżeń.

5. W celu zapewnienia koordynacji procesu sporządzania raportów częściowych wykonawcy wskazują osoby upoważnione do kontaktów z dyrektorem RCB.

§ 8. 1. Raport częściowy podlega systematycznej aktualizacji.

2. Zaktualizowany raport częściowy wykonawca, nie rzadziej niż raz na dwa lata, przedkłada dyrektorowi RCB.

3. Przepisy § 7 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Dyrektor RCB sporządza Raport, na podstawie raportów częściowych..

2. Raport podlega systematycznej aktualizacji.

3. Dyrektor RCB zobowiązany jest przedłożyć Raport Radzie Ministrów raz na dwa lata wraz z informacją o dokonanych zmianach.

§ 10. 1. Wykonawca sporządza raport częściowy po raz pierwszy w terminie czterech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia i przedkłada go dyrektorowi RCB.

2. Dyrektor RCB sporządza Raport i przedkłada go po raz pierwszy Radzie Ministrów w terminie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenie jest wykonaniem dyspozycji art. 5a ust. 6 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. Nr 80, poz. 590 ze zm.). W projekcie określono sposób, tryb i terminy opracowywania Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego, opracowywanego – w warunkach Rzeczypospolitej Polskiej - po raz pierwszy. Raport stanowić będzie podstawę do sporządzenia Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego oraz planów zarządzania kryzysowego naczelnych i centralnych organów państwowych, wojewodów, starostów powiatów oraz wójtów gmin (burmistrzów, prezydentów miast).

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych z uwagi na niezawieranie przepisów technicznych.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na sytuację Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, ministrów kierujących działami administracji rządowej, kierowników urzędów centralnych oraz wojewodów, sporządzających Raport.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia będzie podlegał konsultacjom społecznym z wojewodami. Projekt zostanie zamieszczony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia finansowany będzie z budżetu Państwa w ramach planowanych środków finansowych na rok 2009. Nie przewiduje się tworzenia nowych etatów w urzędach organów sporządzających Raport. Dokument zostanie wykonany w oparciu o dotychczasowe analizy i oceny, znajdujące się w posiadaniu tych organów, a do prowadzenia których organy te zostały zobowiązane innymi przepisami prawa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Proponowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Proponowana zmiana nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Zakres przedmiotowy proponowanej zmiany nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**
z dnia
w sprawie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej

Na podstawie art. 5b ust. 10 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. Nr 89, poz. 590) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób realizacji, określonych w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 roku o zarządzaniu kryzysowym, zwanej dalej „ustawą”, obowiązków i współpracy w zakresie Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej, zwanego dalej „Programem”, przez organy administracji publicznej i służby odpowiedzialne za bezpieczeństwo narodowe, właścicieli oraz posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, zwanych dalej „właścicielami”, oraz inne organy i służby publiczne.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) infrastruktura – obiekty, instalacje, urządzenia i usługi;
- 2) wykaz – jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy, o którym mowa w art. 5b ust. 8 pkt 1 ustawy.

§ 3. 1. Program przygotowuje dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, zwany dalej „dyrektorem RCB”, we współpracy z:

- 1) ministrami odpowiedzialnymi za działy administracji rządowej:

- a) administracja publiczna,
- b) budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa,
- c) budżet,
- d) finanse publiczne,
- e) gospodarka,
- f) gospodarka morska,
- g) gospodarka wodna,
- h) instytucje finansowe,
- i) informatyzacja,
- j) łączność,
- k) nauka,
- l) obrona narodowa,
- m) rolnictwo,
- n) rozwój wsi,
- o) rozwój regionalny,
- p) rynki rolne,
- q) Skarb Państwa,
- r) sprawiedliwość,
- s) szkolnictwo wyższe,
- t) transport,
- u) środowisko,
- v) sprawy wewnętrzne,
- w) zabezpieczenie społeczne,
- x) sprawy zagraniczne,

y) zdrowie;

2) kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2 ustawy oraz właściwych w sprawach bezpieczeństwa narodowego, w tym w szczególności z Szefami: Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego.

2. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, o których mowa w ust. 1, przygotowują i przedkładają dyrektorowi RCB informacje zawierające w szczególności:

- a) wymagania i standardy pozwalające zapewnić ciągłość funkcjonowania infrastruktury,
- b) analizę zagrożeń dla tej infrastruktury,
- c) sposoby zapobiegania zakłóceniom funkcjonowania infrastruktury,
- d) procedury reagowania w sytuacjach kryzysowych, mogących niekorzystnie wpłynąć na tę infrastrukturę,
- e) zestawienia sił i środków możliwych do użycia w sytuacji zagrożenia dla tej infrastruktury.

3. Na podstawie przedłożonych informacji dyrektor RCB opracowuje projekt Programu, który podlega uzgodnieniu z ministrami i kierownikami urzędów centralnych, o których mowa w ust. 1, w częściach ich dotyczących.

4. Uzgodnienie powinno nastąpić w terminie czternastu dni od daty przedłożenia projektu Programu i wymaga formy pisemnej.

5. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, o których mowa w ust. 1, mogą wносить do projektu Programu uzasadnione uwagi i zastrzeżenia.

6. Dyrektor RCB, po rozpatrzeniu uzasadnionych uwag i zastrzeżeń, przedstawia projekt Programu Radzie Ministrów wraz z protokołem rozbieżności w terminie jednego miesiąca od daty dokonania ostatniego uzgodnienia.

§ 4. W ramach realizacji Programu podmioty, o których mowa w art. 5b ust. 4 ustawy, zapewniają:

- 1) realizację wyznaczonych priorytetów oraz celów;
- 2) ciągłość funkcjonowania infrastruktury krytycznej;
- 3) przygotowanie na sytuacje kryzysowe mogące niekorzystnie wpłynąć na infrastrukturę krytyczną;
- 4) reagowanie w sytuacjach zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej,
- 5) odtwarzanie infrastruktury krytycznej;
- 6) przestrzeganie standardów oraz wymagań w nim zawartych.

§ 5. 1. Program podlega systematycznej aktualizacji.

2. Program aktualizuje dyrektor RCB z własnej inicjatywy lub na uzasadniony wniosek ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2 ustawy, i przedkłada go Radzie Ministrów raz na dwa lata.

3. Przepisy § 3 ust. 2-6 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. W celu sporządzenia wykazu dyrektor RCB opracowuje kryteria pozwalające wyodrębnić infrastrukturę krytyczną w ramach systemów, o których mowa w art. 3 pkt 2 ustawy, i przekazuje je ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

2. W terminie sześciu tygodni od daty otrzymania kryteriów, o których mowa w ust. 1, ministrowie odpowiedzialni za systemy, każdy według swojej właściwości, zobowiązani są przedłożyć dyrektorowi RCB propozycje infrastruktury krytycznej do zamieszczenia w wykazie.

3. Dyrektor RCB, w terminie sześciu tygodni od dnia otrzymania propozycji, o których mowa w ust. 2, sporządza wykaz w postaci tabeli obejmującej:

- 1) nazwę i adres infrastruktury krytycznej;
- 2) podległość organizacyjną;
- 3) dane właściciela lub posiadacza samoistnego albo zależnego;
- 4) imię i nazwisko osoby zarządzającej w imieniu właściciela lub posiadacza samoistnego albo zależnego;
- 5) imię i nazwisko oraz dane teleadresowe osoby odpowiedzialnej za utrzymywanie kontaktów z właściwymi miejscowo organami administracji publicznej w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej.

4. Dyrektor RCB w terminie sześciu tygodni od sporządzenia wykazu:

- 1) opracowuje wyciągi z tego wykazu dla:
  - a) ministrów odpowiedzialnych za dane systemy,
  - b) wojewodów – w zakresie infrastruktury krytycznej znajdującej się na terenie województw;
- 2) informuje o ujęciu w wykazie właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń wchodzących w skład infrastruktury krytycznej.

§ 7. 1. Wykaz podlega kwartalnej aktualizacji.

2. Aktualizację przeprowadza dyrektor RCB na wniosek właściwego ministra odpowiedzialnego za dany system.

3. Przepisy § 6 ust. 4 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Wyciągi i informacje, o których mowa w § 6 ust. 4, dyrektor RCB wykonuje w terminie czternastu dni od daty aktualizacji wykazu.

§ 8. 1. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, o których mowa w § 3 ust. 1, przygotowują w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia informacje, o których mowa w § 3 ust. 2.

2. Do opracowania programu po raz pierwszy stosuje się przepisy § 3, z tym że dyrektor RCB przedstawia projekt Programu Radzie Ministrów wraz z protokołem rozbieżności nie później niż w terminie osiemnastu miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenie jest wykonaniem dyspozycji art. 5b ust. 10 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. Nr 80, poz. 590 ze zm.). W projekcie określono sposób realizacji, określonych w ww. ustawie, obowiązków i współpracy w zakresie opracowania – w warunkach Rzeczypospolitej Polskiej - po raz pierwszy Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej. Program służyć będzie wyodrębnieniu infrastruktury krytycznej według narodowych priorytetów, a w szczególności wskaże wymagania i standardy, służące zapewnieniu ciągłości jej funkcjonowania w sytuacjach kryzysowych.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych z uwagi na niezawieranie przepisów technicznych.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na sytuację Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, ministrów i kierowników urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy, o których mowa w art. 3 pkt. 2 ww. ustawy oraz właściwych w sprawach bezpieczeństwa narodowego.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia będzie podlegał konsultacjom społecznym z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz wojewodami. Projekt zostanie zamieszczony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia finansowany będzie z budżetu Państwa w ramach planowanych środków finansowych na rok 2009 oraz lata następne (w zakresie aktualizacji). Nie przewiduje się tworzenia nowych etatów w urzędach organów sporządzających Program. Dokument zostanie wykonany w oparciu o dotychczasowe analizy i oceny, znajdujące się w posiadaniu tych organów, a do prowadzenia których organy te zostały zobowiązane innymi przepisami prawa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Proponowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Proponowana zmiana nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Zakres przedmiotowy proponowanej zmiany nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

02/05-kt

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**
z dnia
w sprawie planów ochrony infrastruktury krytycznej

Na podstawie art. 6 ust. 7 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. Nr 89, poz. 590) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1)** sposób tworzenia, aktualizacji oraz strukturę planów ochrony infrastruktury krytycznej przez właścicieli oraz posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, zwanych dalej „właścicielami”;
- 2)** warunki i tryb uznania spełnienia obowiązku posiadania planu odpowiadającego wymogom planu ochrony infrastruktury krytycznej.

§ 2. 1. Plan ochrony infrastruktury krytycznej, zwany dalej „planem” zawiera:

1) dane ogólne, w szczególności:

- a)** nazwę i adres dyslokacji infrastruktury krytycznej,
- b)** numery: REGON, NIP, KRS, właściwe dla przedsiębiorstwa właściciela,
- c)** imię i nazwisko osoby zarządzającej przedsiębiorstwem w imieniu właściciela,
- d)** imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za utrzymywanie kontaktów z administracją publiczną w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej,
- e)** imię i nazwisko osoby sporządzającej plan;

2) dane infrastruktury krytycznej obejmujące:

- a)** skrócony opis techniczny,
- b)** szkic sytuacyjny lokalizujący obiekt, instalację lub system,
- c)** podstawowe parametry techniczne,
- d)** połączenia z innymi obiektami, instalacjami urządzeniami lub usługami;

3) charakterystykę:

- a)** zagrożeń dla infrastruktury krytycznej oraz ocena ryzyka ich wystąpienia,
- b)** zasobów własnych możliwych do wykorzystania w celu ochrony infrastruktury krytycznej,
- c)** zasobów właściwych terytorialnie służb, inspekcji i straży możliwych do wykorzystania w celu ochrony infrastruktury krytycznej;

4) warianty:

- a)** działania w sytuacji zagrożeń lub zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej,

- b) warianty zapewnienia ciągłości działania infrastruktury krytycznej,
- c) warianty odtwarzania infrastruktury krytycznej;

5) zasady współpracy z właściwymi miejscowo:

- a) centrami zarządzania kryzysowego,
- b) inspekcjami, strażami i służbami.

2. Plan podpisuje właściciel, albo osoba zarządzająca przedsiębiorstwem w imieniu właściciela, oraz osoba sporządzająca plan.

3. Właściciel ma prawo zawrzeć w planie inne elementy, niewymienione w ust. 1, zgodnie z właściwą specyfiką infrastruktury krytycznej lub ze względu na rodzaj zagrożenia.

§ 3. Właściciel sporządza plan w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania od dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, zwanego dalej „dyrektorem RCB”, informacji o ujęciu w wykazie, o której mowa w art. 5b ust. 8 pkt 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.

§ 4. 1. Plan wymaga uzgodnienia, w zakresie ich dotyczącym, z:

1) właściwymi terytorialnie:

- a) organami jednostek samorządu terytorialnego,
- b) kierownikami służb, inspekcji i straży;

2) dyrektorem RCB.

2. Uzgodnienie dokonuje się przez podpisanie arkusza uzgodnień przez:

1) podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - w terminie czternastu dni;

2) dyrektora RCB – w terminie trzydziestu dni od daty przedłożenia planu.

3. Odmowa uzgodnienia planu wymaga pisemnego uzasadnienia oraz wskazania elementów wymagających poprawy lub uzupełnienia i nowego terminu przedłożenia planu.

4. Odmowa uzgodnienia planu w całości lub części może nastąpić w przypadku:

- 1) niespełnienia wymogów określonych w przepisach dotyczących zarządzania kryzysowego;
- 2) zawarcia danych niegwarantujących bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej;
- 3) braku spójności z Narodowym Programem Ochrony Infrastruktury Krytycznej, o którym mowa w art. 5b ustawy.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 1, uprawnione są do poprawiania w planie oczywistych pomyłek.

§ 5. Za realizację uzgodnionego planu odpowiada właściciel lub osoba zarządzająca przedsiębiorstwem.

§ 6. 1. Aktualizacja planów odbywa się systematycznie i ma charakter funkcjonalny.

2. Wprowadzone zmiany wymagają uzgodnienia, w trybie określonym w § 4, w cyklu dwuletnim.

§ 7. 1. Właściciel, który jest w posiadaniu innego planu ochrony, opracowanego na podstawie przepisów odrębnych i odpowiadającego wymogom, o których mowa w § 2 ust. 1, może przedłożyć ten plan do zatwierdzenia dyrektorowi RCB.

2. Do zatwierdzenia przez dyrektora RCB § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenie jest wykonaniem dyspozycji art. 6 ust. 7 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. Nr 80, poz. 590 ze zm.). W projekcie określono sposób tworzenia, aktualizacji i strukturę planu ochrony infrastruktury krytycznej przez właścicieli, posiadaczy samoistnych oraz zależnych tej infrastruktury. Projekt rozporządzenia określa także warunki i tryb uznania spełnienia obowiązku posiadania takiego planu, w przypadku gdy właściciel, posiadacz samoistny i zależny jest zobowiązany do sporządzenia innych, podobnych pod względem treści dokumentów, tworzonych na podstawie innych przepisów prawa. Projekt służy zapewnieniu, pod względem organizacyjnym, ciągłości funkcjonowania infrastruktury krytycznej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych z uwagi na niezawieranie przepisów technicznych.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na sytuację właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych infrastruktury krytycznej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie podlegał konsultacji społecznej z Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Menedżerów Bezpieczeństwa. Projekt zostanie zamieszczony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Proponowana zmiana nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Zakres przedmiotowy proponowanej zmiany nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.